

สภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา

The Administration of Special Education Center of
Educational Service Area 3 in Songkla

สันธสินี ทองเจือเพชร

Sunsinee Thongruipet

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: sunsineethong@gmail.com

Received: October, 3 2020

Revised: November, 2 2020

Accepted: November, 10 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา และ 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน ประชากรที่ศึกษาเป็นผู้ปกครองนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ที่มารับบริการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าขนาดอิทธิพล (Effective Size Value หรือ E.S.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ใน 4 งาน โดยรวมปฏิบัติในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย และด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากชุมชน และ 2) ผลการเปรียบเทียบ พบว่า สภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลาตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ศูนย์การศึกษาพิเศษ, การศึกษาพิเศษ, นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) examine the administration of Special Education Center of Educational Service Area 3 in Songkla Province in 4 aspects the personnel and management, buildings, environment and safety, academic affairs and activities as determined in the curriculum and participation and support of the community and 2) to make a comparison of the parents' opinion towards the administration of Special Education Center of Educational Service Area 3 in Songkla Province as classified by gender, educational level and monthly income. The population studied were 80 parents of the students in Special Education Center of Educational Service Area 3 in Songkla Province. The instrument used for collecting the data was a questionnaire. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, standard deviation and E.S. (Effective Size Value).

The research findings were as follows: 1) According to the parents' opinion, the administration of Special Education Center of Educational Service Area 3 in Songkla Province in 4 aspects was overall performed at highest level. The mean scores listed in order from the highest to the lowest included academic affairs and activities as determined in the curriculum, personnel and management, buildings, environment and safety and participation and support of the community and 2) According to the comparison results, as classified by the parents' gender, educational level and monthly salary, it was found that their opinion towards the administration of Special Education Center of Educational Service Area 3 in Songkla Province was overall not different.

Keywords: Special Education Center, Special Education, Special Students

บทนำ

จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) พบว่า มีประชากรทั่วโลกคิดเป็นจำนวนร้อยละ 10 ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และเกือบร้อยละ 85 ของจำนวนเด็กทั่วโลก ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เป็นเด็กที่อยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนา (UNESCO, 2009) ในปี ค.ศ. 2013 องค์การยูเนสโก (UNESCO) ได้จัดประชุมโลกหรือ World Conference ว่าด้วยเรื่องเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (special children) ที่เมือง ซาลามังคา (Salamanca) ในประเทศสเปน มติในที่ประชุมเห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทาง

ร่างกายด้วยเหตุผลที่ว่า “เด็กทุกคนมีคุณลักษณะ ความสนใจ ความสามารถและความต้องการที่จะเรียนรู้แตกต่างกัน” เด็กที่มีความต้องการพิเศษย่อมปรารถนาที่จะได้รับการศึกษาที่สนองความต้องการของพวกเขา การจัดการศึกษาพิเศษ (special education) ให้ความสำคัญกับแนวคิดที่ว่า “เด็กและเยาวชนทุกคน ไม่ว่าจะมีความบกพร่องทางร่างกาย ภูมิหลังทางสังคม (social background) และวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างไร ควรได้รับการโอกาสในการศึกษาจากสถาบันการศึกษาทุกประเภท” (United Nations, 2015)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 มาตรา 10 วรรคสอง กำหนดว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้หรือร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลที่ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบวิธีการ และการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนที่มีเด็กบกพร่องทางร่างกายกับเด็กทั่วไป มีโรงเรียนนำร่อง จำนวน 300 โรงเรียนกระจายครอบคลุมทุกจังหวัด ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 ได้ขยายผลเป็นจำนวน 2,000 โรงเรียน ครอบคลุมทุกอำเภอทั่วประเทศ เพื่อรองรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายทุกคนที่ประสงค์จะเรียน ได้มีการนิเทศและติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมทั่วประเทศและศูนย์การศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (บุญเกิด วิเศษรินทอง, 2552: 145) เมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ.2561 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นายแพทย์ ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ได้ให้นโยบายการจัดการศึกษาพิเศษ (ออนไลน์, 2561: 1-3) ว่า “การดูแลเด็กและผู้ด้อยโอกาสถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกใช้วัดถึงความเจริญของประเทศนั้น ๆ ว่าให้ความสำคัญและมีระบบดูแลทรัพยากรมนุษย์ดีเพียงใด ในส่วนของประเทศไทยเชื่อว่าในเรื่องของการดูแลเด็กพิเศษไม่ได้แพ้ชาติใด ๆ และแม้จะยังปัญหาบางจุด และมีงบประมาณน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ ก็ยังต้องจัดระบบบริหารจัดการงบประมาณที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด” ในส่วนนโยบายการศึกษา จะไม่ดูแลเด็กพิเศษกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งแต่จะกำหนดนโยบายเพื่อเป็นแนวทางในการเริ่มต้นระบบการจัดการศึกษาพิเศษใหม่จากพื้นฐานที่มีอยู่จริงและสิ่งที่ดำเนินการไว้แล้ว โดยให้ดำเนินการใน 2 เรื่องคือ 1) การบริหารจัดการงบประมาณ ให้ดำเนินการ ตามรูปแบบการดำเนินงานโครงการพัฒนาครูแบบครบวงจร (คุปองครู) เพื่อกระจายงบประมาณสำหรับการจัดการศึกษาพิเศษลงไปถึงเด็กและสถานศึกษาโดยแท้จริงโดยให้ฝ่ายปฏิบัติในพื้นที่เสนอแผนงานโครงการขึ้นมาในส่วนกลางที่จะทำให้การใช้งบประมาณเกิดประสิทธิภาพและเป็นไปตามความต้องการมากที่สุดและ 2) การเข้าสู่ตำแหน่งของผู้บริหารทั้งระดับผู้อำนวยการสำนักและผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ควรมีการจัดระบบการเข้าสู่ตำแหน่งใหม่เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความชำนาญ

งานเฉพาะทางการศึกษาพิเศษ มีประสบการณ์และความผูกพันในงานที่จะทำ จึงจะสามารถผลักดันงานไปข้างหน้าได้

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ได้จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีบทบาทหน้าที่จัดการศึกษาในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ได้แก่ การวางแผน กำหนดนโยบาย และจัดทำแผนการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและน่านโยบายระดับชาติไปสู่การปฏิบัติ ส่งเสริมและประสานงานการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและแผนบริการเฉพาะครอบครัว และดำเนินการประสานงานขอรับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่น ๆ ในรูปแบบคู่มือการศึกษา (ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 3 จังหวัดสงขลา, 2560) การบริหารงานภายในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 3 จังหวัดสงขลา มีขอบข่ายภารกิจการบริหารและการจัดการตามโครงสร้างการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษในภารกิจ 4 ด้าน คือ 1) ด้านบุคลากร และการบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลาในการสรรหาบุคลากรที่มีคุณสมบัติและบทบาทหน้าที่เพื่อการปฏิบัติงานในการศึกษาและพัฒนาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ 2) ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย หมายถึง การจัดการสภาพแวดล้อมของศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยรวมไม่ว่าจะเป็นสภาพภายในหรือภายนอกที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือบาดเจ็บต่อเด็ก ตลอดจนการกำหนดมาตรการป้องกันความปลอดภัย มาตรการเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉิน 3) ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย การจัดสื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และการส่งเสริมทักษะต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียน และ 4) ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน หมายถึง การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากผู้ปกครองและชุมชนที่อยู่รอบ ๆ เขตบริการของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา เช่น การประชุมชี้แจงให้ประชาชนในเขตบริการทราบถึงประโยชน์และความจำเป็นของการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ การจัดให้มีกองทุนส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน ตลอดจนติดตามประเมินผลรวมถึงการเข้ามาส่วนร่วมจากชุมชน หรือประชาคมในเขตบริการของศูนย์ฯ

โรงเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ได้ดำเนินการจัดการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาพิเศษ พ.ศ. 2543 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543) และมีการสรุปผลงานตามแนวทางของการปฏิบัติงานประจำปีและมีการรายงานการประเมินตนเองเป็นประจำทุกปีการศึกษา แต่จากการรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ฯ พบว่า แม้ศูนย์ฯจะมีการงานเพิ่มขึ้นแต่จำนวนเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายที่เข้ามารับบริการในศูนย์ฯมีจำนวนลดน้อยลง (ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา, 2560) อาจเป็นไปได้ว่า ศูนย์ฯ จำเป็นต้องมีการศึกษา และวิเคราะห์การบริหารงานของศูนย์ฯ ทั้งนี้เพื่อนำทรัพยากรทั้งที่เป็นบุคคล เงินทุน วัสดุอุปกรณ์ สิ่งแวดล้อมและปัจจัยอื่น ๆ มาประสาน

เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับการศึกษาเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา จึงสนใจศึกษาสภาพการบริหารงานของศูนย์ฯ ในงาน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ 2) ด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย 3) ด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร และ 4) ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชนที่อยู่รอบ ๆ บริการของศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อประเมินสภาพการดำเนินงานของศูนย์ฯ สำหรับใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์ฯ ให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน

การดำเนินการวิจัย

1. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากรทั้งหมด ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ที่มารับบริการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 80 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา โดยอาศัยแนวคิดจากการวิจัยของ Mattos-Massey, A. (2005) เรื่อง "Curriculum and Assessment for Students with Moderate and Severe Disabilities" และการศึกษากลุ่มงานศึกษาสำหรับคนพิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง "แนวทางการปฏิบัติงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ" แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพจริงในการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ใน 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ
- 2) ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

- 3) ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร
- 4) ด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากชุมชน

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรายการประเมินการจัดการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลาในแต่ละด้านทั้ง 4 ด้าน และศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า และรายละเอียดของเครื่องมือจากงานวิจัยต่าง ๆ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาขอความเห็นชอบและตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของโครงสร้าง ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษาเพื่อนำมาแก้ไข การใช้สำนวนภาษาตลอดจนสาระสำคัญของเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและนิยามคำศัพท์ ก่อนนำไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Item Objective Congruence: IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถามและความชัดเจนของภาษา ค่าดัชนี IOC ที่ได้เป็นค่าเฉลี่ยที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิโดยค่า IOC มี 3 ระดับ คือ คะแนน 1 (สอดคล้อง) คะแนน 0 (ไม่แน่ใจ) และคะแนน -1 (ไม่สอดคล้อง) ถ้าค่า IOC เท่ากับ 1 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าสอดคล้อง ค่า IOC เท่ากับ -1 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าไม่มีความสอดคล้อง และถ้า IOC มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าไม่แน่ใจ พบว่าคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามในแบบสอบถามของการวิจัยนี้มีค่าระหว่าง 0.60-1.00

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (tryout) กับผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยซึ่งได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดชุมพร จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามทั้งหมด 30 ฉบับไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับค่าระหว่าง 0.893

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามของการวิจัยเพื่อนำไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างคือผู้ปกครองนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครองนักเรียน

4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้ปกครองนักเรียนเมื่อผู้ปกครองมารับ-ส่งนักเรียน

4.3 ผู้วิจัยได้กำหนดวันรับคืนแบบสอบถามแต่ละฉบับไว้ในแบบสอบถาม โดยขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนำมาส่งให้ผู้วิจัยตามที่กำหนด ได้แบบสอบถามคืน มา 80 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามนำมาคำนวณค่าร้อยละ (percentage)

5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา นำมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 การทดสอบสมมติฐานสภาพจริงในการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา โดยใช้ค่าขนาดอิทธิพล (Effective Size Value) ตามแนวคิดทฤษฎีของเฮดจ์และโอลคิน (Hedges & Olkin, 1985; อ้างถึงในนงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 187-191)

สูตรสำหรับการคำนวณค่าขนาดอิทธิพล (Effective Size) มีดังนี้

$$E.S. = \frac{\mu_1 - \mu_2}{\frac{\sigma_1 + \sigma_2}{2}}$$

เมื่อ E.S. แทน ค่าขนาดอิทธิพล (ความแตกต่างของผลการวิจัย)

μ_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร 1

μ_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร 2

σ_1 แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร 1

σ_2 แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร 2

ถ้าค่า E.S. มากกว่าหรือเท่ากับ 50 ถือว่า ค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มแตกต่างกัน เฮดจ์และโอลคิน (Hedges & Olkin, 1985) ได้กำหนดค่า E.S. หรือค่าขนาดอิทธิพล ดังนี้

E.S. = .20 แปลว่า ปริมาณความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มเป็น .20 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ถือว่าค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มแตกต่างกันน้อย

E.S. = .50 แปลว่า ปริมาณความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มเป็น .50 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ถือว่าค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มแตกต่างกันปานกลาง

E.S. = .80 แปลว่า ปริมาณความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มเป็น .80 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ถือว่าค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มแตกต่างกันมาก

ผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลาใน 4 งาน โดยรวมและรายด้านปฏิบัติในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านวิชาการและ

กิจกรรมตามหลักสูตร ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย และด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากชุมชน ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา

การบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา	N = 80		ระดับ	อันดับ
	μ	σ		
1. ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร	4.27	0.73	มาก	1
2. ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ	3.76	0.71	มาก	2
3. ด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย	3.73	0.67	มาก	3
4. ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน	3.63	0.66	มาก	4
รวม	4.81	0.69	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ใน 4 งาน โดยรวมปฏิบัติในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยและด้านการมีส่วนร่วม และการสนับสนุนจากชุมชน

2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า สภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลาตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลาจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารงาน ของศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา	เพศของ ผู้ปกครอง	ระดับ การศึกษา	รายได้/เดือน
	ค่า E. S.	ค่า E. S.	ค่า E. S.
1. ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร	.16	.52	.15
2. ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ	.14	.57	.17
3. ด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย	.133	.21	.17
4. ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน	.03	.32	.02

จากตารางที่ 2 เมื่อจำแนกตามเพศ และรายได้ต่อเดือน พบว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกันในด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย และด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน แต่เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษฯ แตกต่างกันในด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรและด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ส่วนความคิดเห็นต่อด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยและด้านการมีส่วนร่วมจากชุมชนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสภาพการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา มีการปฏิบัติในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 3 จังหวัดสงขลา เป็นสถานศึกษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาและภารกิจในการจัดการเรียนการสอนเหมือนกับสถานศึกษาอื่น ๆ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับหลักการจัดตั้งหน่วยบริหารของศูนย์การศึกษาพิเศษของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559: 6) ที่ว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ คือสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอกระบบหรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการในลักษณะการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม พิ้นฟู และเตรียมความพร้อม จัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลคนพิการ ครู บุคลากร และชุมชนรวมทั้งการจัดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพของศูนย์ฯ ให้เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองนักเรียนที่นำบุตรหลานที่พิการมารับบริการเพื่อพัฒนาศักยภาพให้ดีขึ้น ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวดที่ 2 เรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคล ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุจิตรพร สีผืน (2550: 67) ซึ่งได้ศึกษา การพัฒนาแบบการให้บริการในระยะเชื่อมต่อเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากระบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเข้าสู่ระบบโรงเรียน และพบว่า ศูนย์การศึกษาพิเศษทำหน้าที่บริหารจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ ทำหน้าที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และดูแลงานวิชาการการศึกษาพิเศษ ส่วนศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดทำ

หน้าที่ให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กพิการและครอบครัวและเตรียมความพร้อมแก่คนพิการ รวมทั้งการดำเนินการคัดแยก พื้นฟูสมรรถภาพและส่งต่อคนพิการไปยังสถานศึกษา การบริหารจัดการใน ศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นการจัดให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กพิการและครอบครัว และเตรียมความพร้อมแก่เด็กพิการวัยก่อนเข้าเรียนหรือผู้พิการภายหลังก่อนส่งกลับไปเรียนร่วม โดยศูนย์การศึกษา ระดับจังหวัดและระดับเขตการศึกษา ถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน จะขอนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพ การดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 3 จังหวัดสงขลา ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ว่ามีการปฏิบัติในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ เพราะศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 3 จังหวัดสงขลาเล็งเห็น ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการและการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร ในแง่ที่ว่าจัดการศึกษาสำหรับ บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ การสื่อสารและการเรียนรู้โดยผู้รับบริการ ของศูนย์ฯต้องได้รับการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากผู้พิการเป็นผู้ที่มีความ บกพร่องหรือมีความอ่อนด้อยในบางด้าน จึงมีความต้องการจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อให้เกิดผลในการพัฒนาทางการศึกษาและคุณภาพชีวิตอย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัย ของสุรัญจิต วรรณนวล (2549: 65) ที่ศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็ก พิการของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประวัติ จากหลักฐาน และสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ด้านการประเมินความสามารถพื้นฐานของเด็กพิการ ด้านการจัดทำแผนการศึกษา เฉพาะบุคคล (IEP) และด้านการให้บริการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมตามแผนที่กำหนดอยู่ใน ระดับมาก

1.2 ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพการ ดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 3 จังหวัดสงขลา ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ว่ามีการ ปฏิบัติในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ เพราะศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 3 จังหวัดสงขลาให้ความสำคัญต่อการ จัดสรรบุคลากรที่รับผิดชอบในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษเนื่องจาก ครูการศึกษาพิเศษนั้นจะต้อง เป็นผู้ที่ศึกษาในด้านการศึกษาพิเศษมาโดยตรง เพราะจำเป็นจะต้องเข้าใจสภาพของภาวะความบกพร่อง ของนักเรียน เพื่อให้สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองกับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ทำให้ ครูการศึกษาพิเศษนั้นต้องมีความรู้ในด้านวิชาการเกี่ยวกับวิชาการเรียนรู้ต่าง ๆ และในขณะเดียวกันก็ต้อง สามารถประยุกต์เนื้อหาวิชาเหล่านั้นให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้อีกด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของประวีณา โภควนิช (2559: 99) ซึ่งพบว่าเนื่องจากครูการศึกษาพิเศษมีบทบาท สำคัญอย่างยิ่งทั้งในการปฏิบัติหน้าที่สอน จัดการศึกษา นิเทศ หรือหน้าที่อื่นเกี่ยวกับการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน สถานศึกษาเรียนรวมระดับประถมศึกษาจังหวัด ปทุมธานีมีการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาครูด้านคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษและพัฒนาความรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษในระดับมากที่สุด

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 3 จังหวัดสงขลา ด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย ว่ามีการปฏิบัติโดยรวมและรายชื่อในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่าสภาพแวดล้อมที่ทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรู้ได้ดี คือ สภาพแวดล้อมที่มีระเบียบ มีความแน่นอน ปลอดภัย คาดเดาได้ว่า จะเกิดอะไรขึ้น จะช่วยให้เด็กรับรู้และประมวลข้อมูลที่ครูสอนได้ดีและเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ สภาพอาคารในศูนย์การศึกษาพิเศษมีความแข็งแรง มั่นคง และ ปลอดภัย. สภาพอาคารในศูนย์การศึกษาพิเศษมีความแข็งแรง มั่นคงและ ปลอดภัย มีการจัดแหล่งเรียนรู้ภายในบริเวณศูนย์การศึกษาพิเศษอย่างพอเพียง และ ศูนย์การศึกษาพิเศษมีพื้นที่เพียงพอสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอาพร ตรีสุน (2560: 21-25) ที่พบว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สถานศึกษาเรียนรวมหรือศูนย์การศึกษาพิเศษควรจัดให้นักเรียนที่พิการหรือที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารเรียนและภายในอาคารเรียนต้องมีการกำหนดเกณฑ์ไว้อย่างชัดเจน เช่น ห้องที่เงียบไม่มีเสียงรบกวนเช่นเสียงโทรทัศน์ วิทยูและไม่มีผู้คนเดินผ่านไปมา ที่สำคัญคืออย่านั่งฝึกเด็กใกล้ประตูเพราะเด็กจะวอกแวกได้ง่าย เลือกรoom ที่สบายกว้างพอไม่อัด มีเก้าอี้และโต๊ะที่นั่งสบาย และมีขนาดพอเหมาะกับตัวเด็ก ควรจัดอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เป็นที่ เช่น จัดของเล่นไว้ในลิ้นชักหนึ่ง กระดาษ ดินสอสีไว้ในอีกลิ้นชักหนึ่งเพื่อเด็กจะได้ไม่สับสนและจะได้หัดหยิบของต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ดังนั้น ระเบียบและความปลอดภัยในสภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะช่วยให้เด็กพิเศษจัดการกับตัวเองได้ง่ายขึ้น และ ตอบสนองต่อโลกรอบตัวได้ดีขึ้น เด็กจะเข้าใจโลกที่สับสนยุ่งเหยิงได้ไม่ยากเกินไป เด็กจะกล้าออกมาสัมผัสกับสิ่งรอบตัวและผู้คนมากขึ้น

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน โดยรวมปฏิบัติในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นกัน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญที่สุด ในการช่วยกระตุ้นและส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างเต็มที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเสนอกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็ก และเตรียมความพร้อมของเด็กในการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เช่น เด็กบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ การมีส่วนร่วมของครอบครัวเป็นสำคัญในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) นอกจากนี้เนื่องจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา จำเป็นต้องใช้งบประมาณเพื่อการจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด แต่งบประมาณที่ได้รับจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่เพียงพอ ศูนย์ฯ จึงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากชุมชนด้านทรัพยากรเพื่อพัฒนาศูนย์ฯ เช่น การปรับสภาพแวดล้อมของศูนย์ฯ การจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของเด็กที่เรียนอยู่ในศูนย์การศึกษาพิเศษ สอดคล้องกับข้อบัญญัติตามพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ที่เน้นแนวความคิดการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการร่วมจัดการศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ สามารถเป็นผู้จัดการศึกษาได้ สำหรับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการก็เช่นกัน ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีบทบาทในการทำงานแบบมีส่วนร่วม

ทั้งลักษณะผู้ส่งเสริมการเรียนรู้และฟื้นฟูสมรรถภาพ และลักษณะผู้จัดการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมในเชิงการบริหาร การจัดการศึกษา การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ (Partnership Model) กับศูนย์การศึกษาพิเศษ

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ และรายได้ต่อเดือน พบว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลาไม่แตกต่างกันในด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยและด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน แต่เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความเห็นต่อการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษฯ แตกต่างกันในด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรและด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ส่วนความคิดเห็นต่อด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยและด้านการมีส่วนร่วมจากชุมชนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองทุกคนที่พาบุตรหลานมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ต่างมีความคิดเห็นที่ตรงกันคือความคาดหวังที่จะได้รับบริการที่ดีในทุก ๆ ด้าน กล่าวคือ คาดหวังให้ครูจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บุตรหลานของตนมีความรู้ความสามารถมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองทุกคนที่พาบุตรหลานมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ต่างมีความคิดเห็นที่ตรงกันคือความคาดหวังที่จะได้รับบริการที่ดีในทุก ๆ ด้าน กล่าวคือ คาดหวังให้ครูจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บุตรหลานของตนมีความรู้ความสามารถมากขึ้น ถึงแม้ว่าผู้ปกครองจะมีวุฒิการศึกษาต่างกันแต่ผู้ปกครองทุกท่านก็ให้ความไว้วางใจและยอมรับในการบริหารงานด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลาผู้ปกครองเชื่อถือในตัวครูว่าเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนาบุตรหลานของพวกเขา รวมทั้งยังเป็นผู้มีความรักเมตตาศิษย์ปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอนได้อย่างดีที่สุดในหวังให้ศิษย์มีศักยภาพที่ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาคุณภาพเด็กพิการสำหรับผู้ปกครองที่มารับบริการภายในศูนย์การศึกษาพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) ที่ว่า “ครอบครัว สมาชิกในครอบครัวเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและครอบครัวเป็นผู้ที่เข้าใจเด็กมากที่สุด ครอบครัวจึงเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาเด็ก ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญที่สุดในการช่วยกระตุ้นและส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างเต็มที่และเต็มความสามารถขณะอยู่ที่บ้าน เมื่อเด็กถึงวัยที่ควรได้รับการบริการทางการศึกษา ผู้ปกครองควรได้ทราบถึงสิทธิต่าง ๆ กระบวนการ และวิธีการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ในการเข้ารับบริการ”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปฏิบัติ

จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ในด้านสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย แม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก แต่ยังมีน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลาควรให้ความสำคัญใน

การจัดสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวสมาชิกในศูนย์การศึกษาพิเศษและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมทำให้เกิดทัศนคติหรือความรู้สึกต่อศูนย์การศึกษาพิเศษในทางที่ดีเพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งเป็นผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียน และชุมชน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยในด้านบุคลากรและการบริหารจัดการของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ให้ความสำคัญการพัฒนาตนเองในระดับที่น้อยกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาตนเองของครูการศึกษาพิเศษ หรือ การนิเทศภายในที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพการสอนและการจัดการเรียนรู้ของครูการศึกษาพิเศษ

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). **คู่มือการคัดแยกและส่งต่อคนพิการเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **การวิเคราะห์อภิมาน**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเกิด วิเศษรินทอง. (2552). **ปัญหาการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนแกนนำการจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม**. กรุงเทพมหานคร.

ประวีณา โภควนิช. (2559). **แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาเรียนรวมระดับประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี**. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

สุจิตรพร สีผืน. (2550). **การพัฒนาแบบการให้บริหารในระยะเชื่อมต่อเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากระบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเข้าสู่ระบบโรงเรียน**. ปริญญาโท กศ.ด. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุรัญจิต วรรณนวล. (2549). **การดำเนินการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กพิการของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). **แนวทางการพัฒนาคุณภาพเด็กพิการสำหรับผู้ปกครองที่มารับบริการภายในศูนย์การศึกษาพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร :กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). **การศึกษา
แนวทางในการจัดตั้งหน่วยบริการของศูนย์การศึกษาพิเศษ.** กรุงเทพมหานคร:
พริกหวานกราฟิก.

อาพร ตรีสุน. (2560). **การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวก
ทางการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก.** ศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนรวม
สำหรับเด็กออทิสติก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น.